

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Пловдив, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на първи декември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Емил Люб. Митев
Антония К. Роглева

като разгледа докладваното от Антония К. Роглева Въззивно търговско дело
№ 20215001000902 по описа за 2021 година

С решение № 88/26.09.2021 г., постановено по т.д. № 650/2021 г. на
П.о.с., е потвърден отказ № *****/17.08.21 г. на длъжностно лице по регистрация
при А.в. за вписване на промени по партидата на „Б.“ ООД ЕИК ***** по заявление
вх.№ *****/16.08.21 г.

Жалба срещу решението е подадена от „Б.“ ООД ЕИК *****.
Излагат се доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение и се
иска същото да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени
отказ № *****/17.08.21 г. на ДЛР при АВ и да се задължи АВ да извърши
исканото вписване.

Пловдивски апелативен съд, като прецени обосноваността и
законосъобразността на обжалваното решение и изложените в жалбата оплаквания, намира
за установено следното:

Обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и
законосъобразно.

Установено е, че върху дружествените дялове на съдружника Я.В. е бил
вписан заповест за изпълнение на 3.2.15 г., който заповест не е заличен. Съдружникът В. е починал на 2.11.20 г.,
оставяйки за наследници И. В. и М. Я. В., приела фамилно име Л., които след смъртта му са
сключили договор за доброволна делба на наследените дружествени дялове, според който
всички 50 дяла се получават реално от И. В., а съделителката М. Л. не получава реално
дялове, а получава парична сума от другия съделител в размер на 1250 лв. за уравнение на

дяловете.

С обжалваното решение е споделен изводът на ДЛР, че вписаният и незаличен запор върху дружествените дялове на починалия съдружник, обвързва и неговите наследници, като съобразно чл. 451, ал.1 от ГПК представлява пречка да се извършват прехвърлителни сделки с тези дялове, респ. представлява пречка да се извърши и исканото вписване на И. В. като едноличен собственик на капитала на дружеството.

Тези изводи се споделят напълно и от настоящия състав на Пловдивски апелативен съд. Вписаният запор върху дружествени дялове има действието по чл. 451, ал.1 от ГПК и лишава длъжника от правото да се разпорежда с дружествените си дялове. При настъпила смърт на длъжника, неговите права и задължения преминават по силата на универсално наследствено правоприемство към неговите наследници, респ. в настоящия казус – към И. В. и М. В.. Правилен и законосъобразен е изводът на първоинстанционния съд, че смъртта на съдружника не води до погасяване на вписания запор и няма за последица неговото заличаване, респ. дружествените дялове са част от наследствената съвкупност ведно с вписания върху тях запор, който обвързва с действието си и наследниците. В този ред на мисли е законосъобразен и изводът, че при наличие на забрана за разпореждане с дружествените дялове сключеният договор за доброволна делба като противоречащ на закона е нищожен и не е породил действие, при което не легитимира И. В. като едноличен собственик на наследените дялове на починалия съдружник.

По принцип са верни доводите в частната жалба, че при смърт на съдружник неговите наследници не стават автоматично съдружници в ООД по силата на наследственото правоприемство, а това може да стане само ако бъдат приети за съдружници от общото събрание на съдружниците; притежаването на дружествени дялове по наследство обуславя правото на наследника да получи равностойността на дяловете по реда на чл. 125, ал.3 от ТЗ, ако не заяви желание да бъде приет за съдружник или ОС откаже да го приеме.

При наличие на вписан запор върху дружествените дялове обаче, припадащата се на съдружника – длъжник част от имуществото, определена съгласно чл. 125, ал.3 от ТЗ, след изпълнение на процедурата по чл. 517, ал.3 от ТЗ, подлежи на изплащане на кредитора до размера на обезпеченото вземане. Посочената норма осигурява специфичен ред за защита и събиране на вземането на кредитора, вписал запора, както правилно е отбелязано в първоинстанционното решение. В случая сключеният договор за доброволна делба на дружествени дялове между наследниците, ако бъде признат за действителен, би лишил кредитора, вписал запора от възможността за удовлетворение по реда на чл. 517, ал.3 от ТЗ по отношение съответната част на задължението, наследена от М. В.. Това положение не съответства на законовите разпоредби за целта и действието на вписания запор, поради което сключеният договор за доброволна делба правилно е квалифициран като противоречащ на закона.

Цитираната в жалбата съдебна практика не съставлява задължителна такава, а и повечето от цитираните решения всъщност разглеждат хипотези, различни от настоящата.

Предвид посоченото настоящият състав на Пловдивски апелативен съд приема, че обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, поради което

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА № 88/26.09.2021 г., постановено по т.д. №
650/2021 г. на П.о.с..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____